

Kilde 7: Seneca om badekulturen

Seneca beskriver her det romerske badeliv i et brev. Se introduktion til Seneca i kilde 6.

Spørgsmål:

1. Hvad er Senecas syn på badeanstalterne?

Jeg bor lige over en badeanstalt. Forestil dig nu alle de lyde, der kan irritere ens ører: Når kraftkarlene træner og svinger de tunge blyvægte i hænderne, når de anstrenger sig eller lader som om de gør det, hører jeg deres stønnen, og hver gang de slipper det tilbageholdte åndedræt, hvislen og højlydt vejtrækning. Men når jeg udsættes for en lad person, der nøjes med en gang billig massage, hører jeg lyden af hånden, der hamrer mod hans skylder, og tonen skifter alt efter om massøren rammer med den flade hånd eller knytter den. Og hvis der i tilgift kommer en boldspiller, der giver sig til at tælle sine points, er målet fuldt. Føj dertil spektakelmageren, tyven, der gribes på fersk gerning, og ham, der elsker lyden af sin egen stemme i badehallen. Dertil kommer så dem, der hopper i svømmebassinet med et mægtigt plask, foruden dem, der om ikke andet så dog har normale stemmer, må du huske på armhulebarbereren, der hele tiden udstøder en falsettone for at gøre opmærksom på sin person, og kun tier stille, når han plukker armhulerne på en kunde og får ham til at klage sig i stedet. Desuden de forskellige råb fra ham, der sælger læskedrikke, pølsemanden, konditoren, og alle agenterne fra spisehusene, der forsøger at afsætte deres varer hver med deres iøjnefaldende tonefald.

Oversættelsen stammer fra Bay, Aase. (1970). Det romerske kejserdømme indtil 180 e.v.t. Gyldendal. (s. 135-136).